

jímavých aktivit poboček naší společnosti. Jejich společným znakem byla zejména **aktuálnost témat** a problémů prezentovaných na akcích jednotlivých poboček (v Praze, Brně, Olomouci, Ostravě, Hradci Králové, Českých Budějovicích a Liberci), ale i **formy**, jejichž prostřednictvím byly tyto problémy odkrývány a komunikovány. Je potěšitelné, že **začínají postupně převažovat diskusní stoly, workshopy a semináře.**

Pokusme se však ještě více zaostřit optiku našeho pohledu. Potom uvidíme, že například na akcích některých poboček diskutují kolegyně a kolegové středního i staršího věku a **chybí mladší kolegyně a kolegové, doktorandi pedagogických oborů a studenti.** Při podrobnějším pohledu nám v řadách společnosti stále ještě **chybí učitelé základních i středních škol.**

Pokud stočíme optiku na jednotlivé členy společnosti, spatříme, že se **do aktivní činnosti poboček zapojují jen nemnozí z nás.**

Naše bilance se nemůže vyhnout čtvrtletníku **Pedagogická orientace.** Tento náš časopis si postupně nachází svůj **specifický profil**, neboť jeho posláním není pouze informovat o aktivitách České pedagogické společnosti, ale také přinášet jejím členům aktuální informace z pedagogické teorie i praxe, zkušenosti a názory učitelů i výzkumníků, pedagogů, ale třeba i psychologů, sociologů a lékařů. Svým zaměřením **Pedagogická orientace** nekonkuruje jiným odborným časopisům, zejména **Pedagogice**, nýbrž jejich obsah vhodně doplňuje a aktualizuje.

Pootočíme-li naší pomyslnou optikou poněkud nahoru, možná uvidíme pracovní Katedry pedagogiky PdF MU, v níž probíhala **jednání hlavního výboru.** Cítím dělnou neformální atmosféru, kterou spoluvytvářeli zejména kolegyně Veselá, Kohnová, Válková, Rybičková a kolegové Spousta, Prokop, Bůžek, Vacek, Havelka, Franiok. Co zde padlo nápadů, myšlenek, ale i kritických reflexí a sebe-reflexí. Dovolte proto, abych poděkoval těmto kolegyním a kolegům i vám všem, kteří aktivně přispíváte do činnosti naší společnosti.

Řady hlavního výboru po několikaletém působení ve funkci předsedkyně a místopředsedkyně opouští paní doc. Zdenka Veselá, která byla také předsedkyní přípravného výboru Sjezdu učitelů. Dovolte, abych jí jménem svým, ale zajisté i jménem Vaším upřímně poděkoval.

Jak dál? O tom bychom měli rozhodovat všichni společně. Domnívám se, že některé náměty jsem již naznačil a další budou řečeny v diskusi.

Vlastimil Švec

Jubileum L. Pechy

V dubnu 2001 oslavil 75 let svého života doc. PhDr. Libor Pecha, CSc. Patří k prvním členům České pedagogické společnosti, na jejímž založení se podílel. V roce 2000 vyšla dvě jeho díla – Woodcraft a Krutá poema. Představil je studentům i učitelům. V olomoucké pobočce ČPdS se s docentem Pechou stále setkáváme. Jedno z předvýborových setkání se stalo příležitostí, při níž bývá dovoleno ptát se jubilanta na dosud nevyjevené názory či pocity, málo známé aktivity nebo

na další plány. Proto jsme našeho kolegu Libora Pechu trochu zpovídali a o došlouný záznam našeho minipovídání s ním se s Vámi chceme podělit.

Milý Libore,

Brno se stalo místem Tvého narození dne 11. dubna 1926. Co všechno toto moravské město dalo svému rodákovi?

Krásné okolí plné přírody, dobré lidi jako přátele a také lidskou orientaci na Moraváky, kteří jsou citově bohatí a rozvinutí.

Kdy a jak se spojuje Tvůj život s hanáckou metropolí Olomoucí?

Olomouc jsem prakticky neznal, de facto jsem byl poprvé v Olomouci, když jsem se začal zajímat o učitelské umístění v tomto kraji. Olomouc jako takovou jsem trochu blíž dotknul od svého prvního seskoku v Holicích jako člen parašutistického kroužku. Další přišlo potom.

Jaký význam má filozofie a ruský jazyk pro vývoj osobnosti integrující vysokoškolskou učitelskou a badatelskou kariéru?

Filozofii jako takovou jsem jako učitel vlastně nedělal. Neučil jsem filozofii ani hodinu, i když jsem středoškolský profesor filozofie. Co mi nešlo dohromady, to byla ta podmínka, že bych se do filozofie musel propasírovat přes katedru marxismu-leninismu. Jinak vlastně tehdy, když jsem studoval, tak se pedagogika nevyučovala. Jako člověk spíše praktického zaměření jsem se chytil toho nejpraktičtějšího, co mi filozofie nabízela, tj. pedagogiky. Z celé šíře filozofie jsem vybral pedagogiku. Pedagogiku jsem teoreticky studoval jenom jako výsek celé filozofie. A ruský jazyk? Doktorát z filozofie jsem dělal u Otokara Chlupa. A bylo praktickou otázkou, jak se spájelo jedno s druhým, že jsem si vybral jednoho z ruských pedagogů, kde jsem využil znalosti obého. Už když jsem psal svou státnicovou práci, učinil jsem tak, a když jsem psal doktorskou disertaci, tak jsem sepsal v titulu obé: Pedagogický odkaz A. S. Makarenka ve světle sovětské pedagogiky.

Corruptio optimi pessima, tj. zkažení toho nejlepšího se stává nejhorším. Jak se tato myšlenka vztahuje k pedagogice jako vědě?

Myslím si, že ne příliš, nelze z toho udělat krátký závěr, že pedagogika jako věda je tím nejhorším.

Nelze nezeptat se, jak Tvou životní orientaci ovlivnily koncepce a osobnosti jako woodcraft a A. S. Makarenko?

Pedagogika A. S. Makarenka je vlastně pedagogikou mimoškolní, protože didaktikou se de facto Makarenko nezabýval a nevyvozoval žádné didaktické závěry. On vychovával mimoškolní činnosti. To bylo u něho to hlavní. Potud to souvisí s woodcraftem, protože woodcraft sám je taková mimoškolní výchova.

Zejména Makarenko má nezapomenutelné místo ve Tvém díle. Čím Tě tato osobnost zaujala jako autora natolik, žes jí v současnosti věnoval pozornost v titulu Krutá poema?

Makarenko mě zaujal celým svým postojem. Woodcraft is lifecraft, jak se okřídleně říká mezi woodcraftery. Makarenkovým životem jsem se zabýval až ve svém čtvrtém titulu a rozvedl ho až v Kruté poemě.

A které prvky výchovného stylu A. S. Makarenka mohou i v současnosti přispívat k výchově demokratického člověka?

Odpovězme jedním slovem – samospráva. Samospráva je výchova k demokracii.

Která témata bys chtěl literárně autorsky odhalit?

Došlo mi až u čtvrtého povinného titulu, jež jsem se zavázal řešit, to jest Ona a On v soužití, že po vyčerpání prvních čtyř témat budu muset napsat ještě téma páté, jak skloubit Makarenkovu objevitelskou cestu ve výchově v jeden autonomní autorský celek. Přiznávám se, že těmi čtyřmi tématy budu mít splněn svůj závazek a bude třeba vyřešit téma páté.

O čem se málo ví, je Tvoje zaměření na psychografologii.

Psychografologie je moje paralelní boční téma, které jsem zatím zpracovával učitelsky jako přednášející, nikdy ne autorsky, ale prakticky to souvisí velice úzce. Řekněme to jednou větou – setkával jsem s mnoha lidmi, a tudíž i s mnoha rukopisy a v tom je to vzájemné propojení.

Jak rozumíš partnerství zvířete a člověka?

Konkrétně a životopisně na tuto otázku odpovídám svou nejranější a dosud nevydanou knížkou: Cora – romance o stříbrné vličiče.

Je něco, co bys nám chtěl sdělit, aniž bychom se na to zeptali?

Toho, co bych chtěl sdělit, je tak mnoho, že se to dá obsáhnout okřídlenou větičkou: Nic lidského mi není cizí, což vyplývá z množství nadhozených témat.

*Krátké setkání k jubileu zaznamenali
Antonín Bůžek a Dana Tomanová,
ČPdS Olomouc*